

som han havde lovet at se til i en af Nabobyerne. Det var netop paa Vejen hen til den, at han om Formiddagen var falden herind hos Sogneraadsformanden, der da straks havde foreslaaet at sende Bud efter Skolelæreren og Købmanden for at faa et Slag Kort; og da Aggerbølle netop var i stærk Forlegenhed for nogle Kroner til at betale en Bagerregning med, havde han hurtigt ladet sig overtale til at blive, idet han haabede i et Par Timers Tid at kunne vinde, hvad han trængte til. I Spillets Løb var da den syge Ko som alt andet i Verden ganske gaaet ham af Minde.

Sligt hændte i øvrigt ingenlunde sjælden Dyr-læge Aggerbølle. Hver Formiddag drog han ud fra sit Hjem i en lille bitte, af Vejsmuds overstænket Gig, højtidelig opfyldt af det Løfte til sig selv og sin Kone, at han vilde gøre en Rundrejse til alle sine Patienter. Men sjælden kom han længere end til den første Gaard, hvor der var Udsigt til at faa et Slag Kort og tjene Kontanter. Hans Liv var en uafbrudt vild Jagt efter en eller to Tikronesedler, som han nødvendig skulde betale inden fire og tyve Timer til Slagter, Bager eller Skomager; og da Sygebesøgene ikke gav ham Penge i Haanden, modstod han aldrig Fristelsen